

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۲۵ جنوری ۲۰۲۲

یونس نگاه

"هدا خموش" وضعیت را اینگونه تصویر کرد:

هدا خموش گفت: طالبان، زنان معترض را دستگیر و شکنجه می‌کنند. در جریان شکنجه بر تعدادی از زنان تجاوز شده است. کسانی زیر شکنجه جان داده‌اند و اجسادشان در جاده‌ها رها شده است.

یک) طالبان با ترور و زور بخش بزرگ افغانستان را به حاشیه رانده و حذف کرده‌اند.
دو) طالبان اعتراضات مدنی را وحشیانه سرکوب می‌کنند: در یک مورد، طالبان در مزار ۷۰ نفر معترض را دستگیر کردند که در میان‌شان ۴۰ زن بودند. طالبان آنان را شکنجه کردند و بر تعدادی تجاوز نمودند. یک‌هفته بعد از دستگیری اجساد هشت نفر از بازداشت‌شدگان در خیابان‌های شهر مزار پیدا شد. تعدادی آزاد گردیدند ولی بعد از آزادی ترور شدند. هنوز ۹ تن از دختران بازداشت شده، ناپدید می‌باشند.
سوم) این سرکوب و ترور در پیش چشم شما صورت می‌گیرد. جامعه جهانی با سکوت و تسامح، شریک جنایات طالبان اند.
چهارم) او به تمایل خارجی‌ها برای رسمیت‌بخشیدن امارت اعتراض کرد و گفت: از وزیر خارجه ناروی می‌پرسم که چگونه قوانین جهانی را دور زده افرادی را که خود در لیست سیاه قرار داده بودید به کشورتان دعوت کردید؟ آیا این به مفهوم رسمیت بخشی غیر مستقیم نیست؟

خواسته‌های اصلی در سخنان هدا خموش:

هدا خموش گفت: مسأله‌ی افغانستان باید از راه مردمی و دموکراتیک حل شود. راه حل‌های سنتی همچون برگزاری لویه جرگه نمی‌تواند مشروعیت سیاسی ایجاد نماید.

اول) زندانیان عقیدتی، سیاسی و جنسیتی فوراً آزاد شوند.
دوم) زنان حقوق برابر می‌خواهند. هر نوع بازتعریف حق و آزادی باید از طریق مذاکره بزرگ ملی و توافق جمعی صورت بگیرد.
سوم) شورای باصلاحیت و مستقل از سوی ملل متحد متشکل از خانواده‌های متضرران و قربانیان، نمایندگان مردم، نهادهای مستقل بین‌المللی حقوق بشر جهت نظارت و بررسی رفتار و سیاست‌های طالبان تشکیل شود.
چهارم) افغانستان نیازمند یک نظام مشروع است که بر مبنای رضایت همه شهروندان شکل بگیرد. مسأله افغانستان باید از راه مردمی و دموکراتیک حل شود. راه حل‌های سنتی همچون برگزاری لویه جرگه نمی‌تواند مشروعیت سیاسی را ایجاد نماید.
پنجم) فصل جدید مبارزه ما برای افغانستانی که حقوق و برابری همه شهروندان به ویژه زنان در آن احترام شود، آغاز گردیده. ما یک راه طولانی در پیش داریم. جامعه جهانی نباید چشم‌هایش را به روی ما ببندد.
